

går via Produktionshuset, hvor man enten henvises til pakkeopgaver i selve Produktionshuset eller til aktivering i forskellige lokale virksomheder.

Så kan man selvfølgelig spørge: Er det ikke fint, at de private virksomheder påtager sig et socialt ansvar, for det bliver der jo talt meget om? Problemet er bare, at det ikke rigtig stemmer med virksomhedernes egne opfattelser. For eksempel udtalte en salgskonsulent fra Plast-Print, en af de virksomheder, der får aktiverede udlejet fra kommunen, den 16. marts 2001 til ugeavisen Socialisten: »Det er ren business, vi satser ikke på at få de aktiverede fastansat.«

De aftaler, som denne her udlejning af de tvangsaktiverede er baseret på, er der ingen, der har kunnet få at se, for der er tale om mundtlige aftaler. Man har altså opbygget et system i kommunen, hvor man udlejer mennesker til private virksomheder uden at have nogen som helst skriftlige aftaler. Det gør, at offentligheden ikke kan føre nogen kontrol, og at de aktiverede, som det drejer sig om, ikke selv kan få indsigt i de aftaler, der er indgået om deres egne personlige forhold.

Man har ingen mulighed for – hverken fra et mindretal i byrådet, interesserede borgere, fagforening, presse eller andre, ikke engang fra tilsynsmyndighedernes side – at føre kontrol med, om der er tale om arbejdsforhold og aflønning, der betyder en konkurrenceforvridning, eller om der endda er tale om, at de aktiverede udfører ordinært arbejde i strid med lov om aktiv socialpolitik.

Den konstruktion, som Jydsk Rengøring brugte i forhold til de aktiverede, gik ud på, at man benyttede sig af grupper, der bestod af en ordinært ansat arbejdsleder, der styrede 2-3 aktiverede rengøringsassistenter. Da en aktiveret fik omkring 60 kr. i timen fra Farum Kommune med på arbejde i tilskud fra kommunen, så skulle Jydsk Rengøring kun af med omkring 24 kr. i timen, og så kan man jo godt forstå, hvis de private firmaer er temmelig interesserede i at få aktiverede i arbejde.

Spørgsmålet er så, om det er lovligt. Det er svært at vide, for det har ikke været muligt at få nogen til at tage stilling til det, men det virker i hvert fald temmelig konkurrenceforvridende i forhold til alle dem, der gerne vil have arbejde på almindelige lønvilkår.

Vi har gang på gang stillet spørgsmål for at få det belyst, men det har været meget svært for os at få nogen svar, og det er stadig svært at få svar

i denne her sag. Jeg har forståelse for, at der bliver stillet mange spørgsmål omkring Farum, og at det kan være svært at nå at svare, men hvis vi omvendt skal have mulighed for at få belyst alle de mange politiske konsekvenser, så har vi også behov for at få nogle svar. I øjeblikket har vi altså spørgsmål liggende ubesvaret helt tilbage fra den 19. februar. Det er § 20-spørgsmål, vi har stillet, som vi endnu ikke har fået svar på.

I forhold til aktivering, som jo er det, der er blevet fremhævet kraftigst fra Venstres side, når de har fremhævet Farum som mønsterkommune, så har man jo sagt, at det har en effekt, for alle kommer i arbejde eller i hvert fald 80 pct. Det er ikke mange tal, vi har kunnet få på, hvor mange der rent faktisk kommer i arbejde, ej heller nogen dokumentation på det her tal. Det seneste, vi har kunnet få, er fra 1996 og er fra Farum Kommunes egen revisionsafdeling. Det viste, at ud af dem, der havde været aktiveret i 1995, var der i 1996 37,1 pct. i arbejde, og det er endda ikke oplyst, om arbejdet så var det samme som ordinære job.

Til gengæld kan man også se i undersøgelsen, at 21 pct. af dem, der havde været aktiverede, året efter var flyttet fra kommunen. Det kan man næsten kalde en flygtningestrøm fra kommunen af folk, der altså ikke brød sig om at blive tvangsaktiverede.

I Farum Kommune er det fuldstændig umuligt for nogen at få indsigt i forholdene. Kommunale myndigheders aftaler med enkeltpersoner eller virksomheder om køb af varer eller tjenesteydelser er undtaget fra offentlighedsloven, fordi det er aftaler med private. Det har man i Farum Kommune vidst at benytte sig af i stort omfang.

Hertil kommer, at Farum Kommune også i stort omfang har benyttet sig af mundtlige aftaler, som det derved ikke har været muligt for nogen andre at få indsigt i. Det har åbnet op for et omfattende net af vennetjenester og korruptionslignende aftaler. Sammenblandingen mellem private virksomheders og kommunens økonomi har f.eks. i forhold til Farum Boldklub tilsyneladende været altomfattende.

Kl. 17.20

Man har altså her et system, hvor ingen andre har mulighed for at få indsigt, hvor der mangler demokrati, og hvor vi kan se, at når der er et manglende demokrati, når man sætter privates interesser højere end borgernes, kan det altså føre til økonomisk ruin og korruption.